

УДК 342.72.12

М. В. Старинський

ПРАВОВА ПРИРОДА ПОВНОВАЖЕНЬ СТАРОСТИ ЯК ПРЕДСТАВНИКА ЖИТЕЛІВ ВІДПОВІДНОГО СТАРОСТИНСЬКОГО ОКРУГУ

Стаття присвячена дослідженню правової природи повноважень старости як представника жителів відповідного старостинського округу. На підставі аналізу наукових досліджень автор доводить, що існування органів місцевого самоврядування є невід'ємною традицією нашої держави. На сьогодні в Україні первинним суб'єктом місцевого самоврядування, основним носієм його функцій і повноважень є територіальна громада села, селища, міста. При цьому представницькими органами первинних суб'єктів є сільські, селищні, міські ради. Представництво жителів окремих громад об'єктивується у інституті старости як посадовій особі місцевого самоврядування.

Автором проведений аналіз чинного законодавства України і доведено, що повноваження старости мають представницьку природу. Зокрема автор дослідив особливості правової природи закріпленої компетенції старости. Він, на підставі системного аналізу закріплених повноважень старости поділив їх на п'ять груп: а) повноваження направлені на безпосереднє представництво інтересів членів громад в місцевих органах влади; б) повноваження направлені на надання безпосередньої допомоги жителям територіальної громади; в) повноваження направлені на фінансове забезпечення реалізації прав та інтересів жителів територіальної громади; г) повноваження направлені на організацію виконання рішень місцевих органів влади та контроль за їх виконанням; д) повноваження на забезпечення реалізації власних повноважень. Автором доводиться, що переважна більшість з повноважень які входять у виділені групи направлена на забезпечення інтересів жителів територіальної громади, що, відповідно, свідчать про їх представницьку природу.

Ключові слова: *місьцеве самоврядування, місцеві органи влади, органи місцевого самоврядування, староста, компетенція.*

DOI 10.34079/2226-3047-2023-13-25-108-115

Постановка проблеми та актуальність. Існування України як незалежної та демократичної держави на сучасному етапі її розвитку направлене на забезпечення прав і свобод людини і громадянина та формування такого суспільства, в якому будуть гарантуватись ці права і свободи.

Одним з напрямків розвитку нашої держави, що направлений на забезпечення прав і свобод всіх громадян, які проживають на її території стало реформування місцевого самоврядування, яке об'єктивувалось у процесах децентралізації влади та передання повноважень на місця. Як результат, територіальні громади отримали широкі повноваження та фінансові ресурси для свого більш інтенсивного розвитку.

Також слід вказати на те, що важливою складовою проведених реформ стало формування більш потужних та спроможних об'єднаних територіальних громад. При цьому був запроваджений досить дієвий механізм представництва інтересів жителів всієї громади, а саме функціонування обраного голови, депутатського корпусу та старости. При цьому досить новим інститутом стали саме старости які забезпечують право жителів населених пунктів які увійшли до об'єднаних територіальних громад на місцеве самоврядування та отримання належних адміністративних послуг.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Існування інституту старости, як представника жителів старостинського округу, було предметом дослідження представників юридичної науки. Зокрема, характеристика інституту старости як нової організаційної форми місцевого самоврядування була здійснена І. М. Алмаші, М. М. Алмаші (Алмаші, 2021), І. В. Дробуш (Дробуш, 2014); окремі аспекти історичного розвитку цього інституту були розглянуті у роботах В. І. Ключевського (Ключевський, 2019), В. В. Ладиченко, Ю. П. Максименко (Ладиченко та Максименко, 2019); на правові проблеми запровадження інституту старости звертав увагу В. І. Стреляний (Стреляний, 2020); окремі аспекти посадових обов'язків старости знайшли своє висвітлення в роботі О.В. Роговенко (Роговенко, 2019). Разом з цим розкриттю питань правового статусу старости як представника старостинського округу практично не приділялось належної уваги.

Мета і завдання дослідження. Враховуючи зазначене **метою** нашої статті є дослідження інституту як нової форми місцевого самоврядування, а **завданням** – дослідження правового статусу старости як представника жителів старостинського округу та виявлення природи його повноважень.

Виклад основного матеріалу. З нашої точки зору для чіткого усвідомлення ролі і функціоналу старости як нової форми місцевого самоврядування слід звернути увагу на становлення цього інституту. За свідченнями науковців на території нашої держави місцеве самоврядування з'явилося ще у середні віки і на початковому етапі мало вигляд окремих спроб міського самоврядування, що надавалось Магдебурзьким правом, потім частково зберігалось у часи козацької республіки (XV–XVII ст.) (Антоненко, 2021, с. 48). Після Переяславської Ради в 1654 році, в силу різних політичних причин, головною з яких було бажання Російської імперії поневолити український народ, місцеве самоврядування на території України занепало. Цей занепад продовжувався до протягом наступних трьох століть з періодичними спробами поновлення самоврядування, зокрема в 1917–1919 роках. Відродження національного поняття місцевого самоврядування лише в березні 1990 року після обрання депутатів Верховної Ради Української РСР та місцевих Рад народних депутатів (Ключевський, 2019, с. 106). Відродженню місцевого самоврядування в Україні передувала чергова спроба підвищення ролі рад як місцевих органів державної влади шляхом удосконалення їх структури. Відповідно до рішень союзних органів, ухвалених упродовж 1989–1990 рр., поряд з виконкомом та їх головами стали обиратися президії і голови рад (Батанов, 2001, с. 64).

Разом з цим, початок реального відродження місцевого самоврядування в Україні поклали «Декларація про державний суверенітет України» (Верховна Рада УРСР, 1990а) і прийнятий Закон УРСР від 7 грудня 1990 р. (на сьогодні втратив чинність) «Про місцеві Ради народних депутатів Української РСР і місцеве самоврядування» (Верховна Рада УРСР, 1990б.). Подальше становлення інституту місцевого самоврядування відбулося з прийняттям Конституції України (Конституції України, 1996), в рамках якої було закріплено конституційно-правові основи місцевого самоврядування в Україні. Також слід звернути увагу на те, що в 1997 році наша держава ратифікувала Європейську хартію місцевого самоврядування (Рада Європи, 1985), що стало головним вектором розвитку місцевого самоврядування на наступні періоди.

В 2014 році, після початку реформи державної влади та її децентралізації в Україні відбулися зміни, які кардинально вплинули на місцеве самоврядування. Зокрема на місцевий рівень були передані значні повноваження щодо управління справами громад. І саме в цей період почали з'являтися пропозиції щодо запровадження інституту старости (Ключевський, 2019, с. 103), а також дискусії щодо доцільності існування цього інституту (Дробуш, 2014, с. 12). Дискусії відбувались навколо компетенції цього

інституту та його функціоналу. Разом з цим, враховуючи процеси створення територіальних громад шляхом об'єднання декількох населених пунктів, питання забезпечення прав громадян об'єднаних територіальних громад стало тією причиною, яка допомогла запровадженню цього інституту. І в подальшому практика його функціонування довела доцільність цього запровадження.

На сьогодні інститут старости закріплений у Законі України «Про місцеве самоврядування» від 21 травня 1997 року зі змінами і доповненнями на 13 грудня 2022 року (Закон України Про місцеве самоврядування, 1997).

Досліджуючи правовий статус старости як представника старостинського округу слід зазначити, що місцеве самоврядування в Україні – це гарантоване державою право та реальна здатність територіальної громади – жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища, міста – самостійно або під відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України. Воно здійснюється територіальними громадами сіл, селищ, міст як безпосередньо, так і через сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи, а також через районні та обласні ради, які представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» громадяни України реалізують своє право на участь у місцевому самоврядуванні за належністю до відповідних територіальних громад. Стаття 6 цього Закону визначає, що первинним суб'єктом місцевого самоврядування, основним носієм його функцій і повноважень є територіальна громада села, селища, міста. При цьому представницькими органами первинних суб'єктів є сільські, селищні, міські ради. Ці ради є органами місцевого самоврядування, що представляють відповідні територіальні громади та здійснюють від їх імені та в їх інтересах функції і повноваження місцевого самоврядування, визначені Конституцією України та законами України. Разом з цим питання представництва жителів окремих громад об'єктивується у інституті старости як посадовій особі місцевого самоврядування.

З'ясування природи старости як представника жителів відповідного старостинського округу вимагає звернути увагу на його правовий статус та повноваження. Досліджуючи правовий статус старости як представника жителів відповідного старостинського округу, звернемо увагу на процедуру затвердження особи на цю посаду. Це дасть нам можливість сконцентруватись на витоках повноважень старости їх особливостях та природі.

Відповідно до ст. 54-1 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» староста затверджується сільською, селищною, міською радою на строк її повноважень за пропозицією відповідного сільського, селищного, міського голови, що вноситься за результатами громадського обговорення (громадських слухань, зборів громадян, інших форм консультацій з громадськістю), проведеного у межах відповідного старостинського округу. Старостинський округ утворюється відповідною сільською, селищною, міською радою у складі одного або декількох населених пунктів (крім адміністративного центру територіальної громади), на території якого (яких) проживає не менше 500 жителів. При утворенні старостинських округів враховуються історичні, природні, етнічні, культурні та інші чинники, що впливають на соціально-економічний розвиток таких старостинських округів та відповідної територіальної громади.

Кандидатура старости вноситься на громадське обговорення (громадські слухання, збори громадян, інші форми консультацій з громадськістю) сільським, селищним, міським головою та вважається погодженою з жителями відповідного старостинського округу, якщо в результаті громадського обговорення (громадських слухань, зборів

громадян, інших форм консультацій з громадськістю) отримала таку підтримку у старостинському окрузі.

Таким чином, як показує системний аналіз порядку призначення на посаду старости, особа яка претендує на зайняття цієї посади повинна мати відповідний авторитет у громаді, що проживає у відповідному старостинському окрузі та бути реальним лідером цієї громади. Процедура обговорення і підтримання кандидатури свідчить про реалізацію механізму погодження на безпосереднього представлення інтересів кожного члена громади в місцевих органах влади. У цьому зв'язку варто погодитись з думкою, що головне призначення старости – це забезпечення представництва й захисту інтересів членів місцевих громад в органах місцевого самоврядування (Дробуш, 2014, с. 48). Враховуючи зазначене, можемо говорити про те, що посада старости має представницьку природу.

Розкривати представницьку природу старости варто вказати, що в практичному аспекті, особа яка обрана на цю посаду працює на постійній основі в апараті відповідної ради та її виконавчого комітету, а в разі обрання членом цього виконавчого комітету - у виконавчому комітеті ради. Порядок організації роботи старости визначається Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», іншими законами України, а також Положенням про старосту, що затверджується відповідними радами.

Повноваження старости визначаються ст. 54-1 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», а також Положенням про старосту відповідної ради. Аналіз Положень про старосту які прийняті різними місцевими радами в Україні доводить, що закріплені в положеннях повноваження практично повністю дублюють статтю закону. Як приклад можна навести Положення про старосту Сумської міської територіальної громади, що затверджене рішенням Сумської міської ради «Про затвердження Положення про старосту Сумської міської територіальної громади» від 23 вересня 2020 року № 7365-МР (Положення про старосту..., 2020).

Аналіз закріплених згаданою статтею повноважень старости дає можливість виділити такі їх блоки як:

1. Повноваження направлені на безпосереднє представництво інтересів членів громад в місцевих органах влади:

а) уповноважений сільською, селищною, міською радою, яка його затвердила, діяти в інтересах жителів відповідного старостинського округу у виконавчих органах сільської, селищної, міської ради;

б) має право на гарантований виступ на пленарних засіданнях сільської, селищної, міської ради, засіданнях її постійних комісій та виконавчого комітету з питань, що стосуються інтересів жителів відповідного старостинського округу

в) бере участь у пленарних засіданнях сільської, селищної, міської ради та засіданнях її постійних комісій з правом дорадчого голосу. Бере участь у засіданнях виконавчого комітету сільської, селищної, міської ради.

2. Повноваження направлені на надання безпосередньої допомоги жителям територіальної громади:

а) сприяє жителям відповідного старостинського округу у підготовці документів, що подаються до органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади, а також у поданні відповідних документів до зазначених органів. За рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради надає адміністративні послуги та/або виконує окремі завдання адміністратора центру надання адміністративних послуг (у разі утворення такого центру);

б) сприяє утворенню та діяльності органів самоорганізації населення, організації та проведенню загальних зборів, громадських слухань та інших форм безпосередньої участі

громадян у вирішенні питань місцевого значення у відповідному старостинському окрузі.

3. Повноваження направлені на фінансове забезпечення реалізації прав та інтересів жителів територіальної громади:

а) бере участь у підготовці пропозицій до проекту місцевого бюджету в частині фінансування програм, що реалізуються на території відповідного старостинського округу;

б) вносить пропозиції до виконавчого комітету сільської, селищної, міської ради з питань діяльності на території відповідного старостинського округу виконавчих органів сільської, селищної, міської ради, підприємств, установ, організацій комунальної власності та їх посадових осіб;

в) бере участь у підготовці проектів рішень сільської, селищної, міської ради, що стосуються майна територіальної громади, розташованого на території відповідного старостинського округу.

4. Повноваження направлені на організацію виконання рішень місцевих органів влади та контроль за їх виконанням:

а) бере участь в організації виконання рішень сільської, селищної, міської ради, її виконавчого комітету, розпоряджень сільського, селищного, міського голови на території відповідного старостинського округу та у здійсненні контролю за їх виконанням;

б) бере участь у здійсненні контролю за використанням об'єктів комунальної власності, розташованих на території відповідного старостинського округу;

в) бере участь у здійсненні контролю за станом благоустрою відповідного старостинського округу та інформує сільського, селищного, міського голову, виконавчі органи сільської, селищної, міської ради про результати такого контролю.

5. Повноваження на забезпечення реалізації власних повноважень:

а) отримує від виконавчих органів сільської, селищної, міської ради, підприємств, установ, організацій комунальної власності та їх посадових осіб інформацію, документи і матеріали, необхідні для здійснення наданих йому повноважень.

Варто вказати, що місцеві ради, враховуючи особливості територіальних громад і їх об'єднань, можуть закріплювати і інші повноваження, реалізація яких не суперечать чинному законодавству проте є необхідними для максимального забезпечення реалізації прав та законних інтересів жителів відповідної територіальної громади.

Разом з цим, системний аналіз повноважень у виділених групах дає можливість стверджувати, що переважна більшість повноважень мають представницьку природу і направлена на безпосередню реалізацію прав та інтересів жителів територіальної громади.

Таким чином, враховуючи викладене можемо зробити наступні висновки.

Існування органів місцевого самоврядування є невід'ємною традицією нашої держави. На сьогодні в Україні первинним суб'єктом місцевого самоврядування, основним носієм його функцій і повноважень є територіальна громада села, селища, міста. При цьому представницькими органами первинних суб'єктів є сільські, селищні, міські ради. Представництво жителів окремих громад об'єктивується у інституті старости як посадовій особі місцевого самоврядування. Системний аналіз повноважень старости, закріплених в чинному законодавстві, дає можливість виділити в їх складі п'ять груп, переважна більшість з яких направлена на забезпечення інтересів жителів територіальної громади, що, відповідно, свідчать про їх представницьку природу.

Бібліографічний список

- Алмаші, І. М. та Алмаші, М. М., 2021. Староста в реалізації права на місцеве самоврядування: окремі аспекти законодавчого регулювання. *Наукові праці Національного університету «Одеська юридична академія»*, 29, с. 10–18.
- Антоненко, В. О., 2007. *Актуальні проблеми становлення та розвитку місцевого самоврядування в Україні: Монографія*. В: В. В. Кравченко, М. О. Баймуратов, О. В. Батанов (ред.). К. : Атіка.
- Батанов, О. В., 2001. *Територіальна громада – основа місцевого самоврядування в Україні*. Київ : Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України.
- Верховна Рада УРСР, 1990а. Декларація про державний суверенітет України № 55-ХІІ від 16.07.1990. *Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР)*, 31, ст. 429 [online] Доступно: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/55-12#Text>>
- Верховна Рада УРСР, 1990б. Закон України Про місцеві Ради народних депутатів та місцеве і регіональне самоврядування № 533-ХІІ від 07.12.1990. *Верховна Рада України* [online], Доступно: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/533-12#Text>>
- Дробуш, І. В., 2014. Староста як нова організаційна форма місцевого самоврядування та його участь у реалізації соціальної функції. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*, 10-2(1), с. 48–51.
- Закон України Про місцеве самоврядування в Україні № 280/97-ВР від 21 травня 1997 р. *Верховна Рада України* [online] Доступно: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text>>
- Ключевською, В. І., 2019. Органи місцевого самоврядування в Україні: історичний аспект та нагальні проблеми сьогодення. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Державне управління*, Том 30 (69), № 6, с. 102–108.
- Конституція України, 1996. *Верховна Рада України*. [онлайн] Доступно: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>>
- Ладиченко, В. В. та Максименко, Ю. П., 2019. Старости як посадові особи системи органів місцевого самоврядування в Україні: історико-правовий аспект. *Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України*, 2, с. 14.
- Положення про старосту Сумської міської територіальної громади. Рішення Сумської міської ради «Про затвердження Положення про старосту Сумської міської територіальної громади» від 23 вересня 2020 року № 7365-МР. Доступно: <https://smr.gov.ua/images/documents/Rishennia/Sesii/2019/24.04.2019/4993_Pro_Po_lozenna_pro_starostu_4993-MR_1.doc>
- Рада Європи, 1985. Європейська хартія місцевого самоврядування. м. Страсбург, 15 жовтня 1985 року. *Верховна Рада України* [online]. Доступно: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_036#Text>
- Роговенко, О. В., 2019. До питання про посадові обов'язки старости. *Науковий вісник публічного та приватного права*, 3(2), с. 52–59.
- Стреляний, В. І., 2020. Правові проблеми запровадження інституту старости об'єднаної територіальної громади. В: *Шлях успіху і перспективи розвитку (до 26 річниці заснування Харківського національного університету внутрішніх справ)* : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 20 листоп. 2020 р.). Харків : ХНУВС.

References

- Almashi, I. M. and Almashi, M. M., 2021. Starosta v realizatsii prava na mistseve samovriaduvannia: okremi aspekty zakonodavchoho rehuliuвання [The mayor in the implementation of the right to local self-government: certain aspects of legislative

- regulation]. *Naukovi pratsi Natsionalnoho universytetu «Odeska yurydychna akademiia»*, 29, p. 10–18 (in Ukrainian).
- Antonenko, V. O., 2007. *Aktualni problemy stanovlennia ta rozvytku mistsevoho samovriaduvannia v Ukraini: Monohr [Actual problems of formation and development of local self-government in Ukraine: Monograph]*. In: V. V. Kravchenko, M. O. Baimuratova, O. V. Batanova (eds). K. : Atika (in Ukrainian).
- Batanov, O. V., 2001. Terytorialna hromada – osnova mistsevoho samovriaduvannia v Ukraini [The territorial community is the basis of local self-government in Ukraine]. Kyiv : Int derzhavy i prava im. V. M. Koretskoho NAN Ukrainy (in Ukrainian).
- Drobush, I. V., 2014. Starosta yak nova orhanizatsiina forma mistsevoho samovriaduvannia ta yoho uchast u realizatsii sotsialnoi funktsii [The mayor as a new organizational form of local self-government and his participation in the implementation of social functions]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Serii: Yurysprudentsiia*, 10-2(1), p. 48–51 (in Ukrainian).
- Kliutsevskoi, V. I., 2019. Orhany mistsevoho samovriaduvannia v Ukraini: istorychnyi aspekt ta nahalni problemy sohodennia [Local self-government bodies in Ukraine: historical aspect and urgent problems of today]. *Vcheni zapysky TNU imeni V. I. Vernadskoho. Serii: Derzhavne upravlinnia*, Tom 30 (69), № 6, p. 102–108 (in Ukrainian).
- Konstytutsiia Ukrainy [Constitution of Ukraine], 1996. *Verkhovna Rada Ukrainy* [online] Available at: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>> (in Ukrainian).
- Ladychenko, V. V. and Maksymenko, Yu. P., 2019. Starosty yak posadovi osoby systemy orhaniv mistsevoho samovriaduvannia v Ukraini: istoryko-pravovyi aspekt [Elders as officials of the system of local self-government bodies in Ukraine: historical and legal aspect]. *Naukovi zapysky Instytutu zakonodavstva Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 2, p. 14 (in Ukrainian).
- Polozhennia pro starostu Sumskoi miskoi terytorialnoi hromady. Rishennia Sumskoi miskoi rady «Pro zatverdzhennia Polozhennia pro starostu Sumskoi miskoi terytorialnoi hromady» vid 23 veresnia 2020 roku № 7365-MR [Regulations on the head of the Sumy territorial community. Decision of the Sumy City Council "On approval of the Regulation on the head of the Sumy territorial community" dated September 23, 2020 No. 7365-MR]. Available at: <https://smr.gov.ua/images/documents/Rishennia/Sesii/2019/24.04.2019/4993_Pro_Polozenna_pro_starostu_4993-MR_1.doc> (in Ukrainian).
- Rada Yevropy, 1985. Yevropeiska khartiia mistsevoho samovriaduvannia. m. Strasburh, 15 zhovtnia 1985 roku [European Charter of Local Self-Government. Strasbourg, October 15, 1985]. *Verkhovna Rada Ukrainy* [online]. Availavle at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_036#Text> (in Ukrainian).
- Rohovenko, O. V., 2019. Do pytannia pro posadovi oboviazky starosty [To the question about the official duties of the elder]. *Naukovyi visnyk publicnoho ta pryvatnoho prava*, 3(2), p. 52–59 (in Ukrainian).
- Starelianyi, V. I., 2020. Pravovi problemy zaprovadzhennia instytutu starosty obiednanoi terytorialnoi hromady [Legal problems of introducing the institution of the head of the united territorial community]. In: *Shliakh uspiokhu i perspektyvy rozvytku (do 26 richnytsi zasnovannia Kharkivskoho natsionalnoho universytetu vnutrishnikh sprav)* : materialy mizhnar. nauk.-prakt. konf. (m. Kharkiv, 20 lystop. 2020 r.). Kharkiv : KhNUVS (in Ukrainian).

- Verkhovna Rada URSR, 1990a. Deklaratsiia pro derzhavnyi suverenitet Ukrainy № 55-XII vid 16.07.1990. *Vidomosti Verkhovnoi Rady URSR (VVR)*, 31, st. 429 [online] Available at: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/55-12#Text>> (in Ukrainian).
- Verkhovna Rada URSR, 1990b. Zakon Ukrainy Pro mistsevi Rady narodnykh deputativ ta mistseve i rehionalne samovriaduvannia № 533-XII vid 07.12.1990. *Verkhovna Rada Ukrainy* [online] Available at: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/533-12#Text>> (in Ukrainian).
- Zakon Ukrainy Pro mistseve samovriaduvannia v Ukraini № 280/97-VR vid 21 travnia 1997 r. [Law of Ukraine On Local Self-Government in Ukraine No. 280/97-VR of May 21, 1997]. *Verkhovna Rada Ukrainy* [online] Available at: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text>> (in Ukrainian).

Стаття надійшла до редакції 10.05.2023

Starynskyi M.

LEGAL NATURE OF AUTHORITIES OF THE STAROSTINY AS A REPRESENTATIVE OF RESIDENTS OF THE CORRESPONDING STAROSTINY DISTRICT

The article is devoted to the study of the legal nature of the authority of the starosta as a representative of the residents of the corresponding starosta district. Based on the analysis of scientific research, the author proves that the existence of local self-government bodies is an integral tradition of our state. Today in Ukraine, the primary subject of local self-government, the main bearer of its functions and powers is the territorial community of a village, town, or city. At the same time, the representative bodies of primary subjects are village, settlement, and city councils. The representation of residents of individual communities is objectified in the institution of the headman as an official of local self-government.

The author analyzed the current legislation of Ukraine and proved that the authority of the headman has a representative nature. In particular, the author investigated the peculiarities of the legal nature of the established competence of the headman. He, on the basis of a systematic analysis of the established powers of the headman, divided them into five groups: a) the powers are directed to the direct representation of the interests of community members in local authorities; b) the powers are directed to providing direct assistance to the residents of the territorial community; c) the powers are directed to the financial support of the realization of the rights and interests of the residents of the territorial community; d) powers are directed to the organization of implementation of decisions of local authorities and control over their implementation; e) authority to ensure the implementation of own authority. The author proves that the vast majority of the powers included in the selected groups are aimed at ensuring the interests of the residents of the territorial community, which, accordingly, testify to their representative nature.

Key words: *local self-government, local authorities, local self-government bodies, headman, competence.*